

ทดลองการจัดการดินอินทรีย์เพื่อปลูกปาล์มสาคู

บุญยันรงค์ ธนาีรัตน์, ภาวุ มีชัย และสายหยุด เพ็ชรสุข
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 12 กรมพัฒนาที่ดิน จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ

การจัดการดินอินทรีย์เพื่อปลูกปาล์มสาคู ดำเนินการทดลองในพื้นที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอเมือง จังหวัดราษฎร์ ชุดดินราษฎร์ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2550 เวลา 10 ปี โดยวางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCBD ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ปัจจัย A คือ การใส่ปุ๋น (หินปูนผุ่น) ปัจจัย B คือ การใส่ปุ๋ย การใส่ปุ๋นแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ไม่ใส่ปุ๋น ใส่ปุ๋นครึ่งหนึ่งของความต้องการปูน (1.8 ตัน/ไร่) และใส่ปุ๋นเต็มอัตรา (3.6 ตัน/ไร่) การใส่ปุ๋ยเคมีแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 (อัตราการใส่ตามอายุพืช) และใส่หินฟอสเฟต (อัตรา 2 กิโลกรัม/ตัน/ปี) จำนวน 4 ชั้้า พบว่า กรรมวิธีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ร่วมกับการใส่หินปูนผุ่น มีการเจริญเติบโตด้านความสูง ความยาวเส้นรอบโคโน และมีการแตกหnor สูงกว่ากรรมวิธีอื่นๆ โดยการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ร่วมกับการใส่หินปูนผุ่น อัตรา 3.6 ตัน/ไร่ หรือเท่ากับความต้องการปูนของดิน เป็นวิธีการที่ปาล์มสาคูมีการเจริญเติบโตทั้งทางด้านความสูงและจำนวนหน่อต่อหัวเฉลี่ยดีที่สุดและการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ร่วมกับการใส่หินปูนผุ่นอัตรา 1.8 ตัน/ไร่ หรืออัตราครึ่งหนึ่งของความต้องการปูนของดิน เป็นวิธีการที่ปาล์มสาคูมีขนาดเส้นรอบโคโนเฉลี่ยดีที่สุด ส่วนกรรมวิธีการใส่หินฟอสเฟต ร่วมกับการใส่หินปูนผุ่น เป็นวิธีการที่มีผลทำให้การเจริญเติบโต ด้านความสูง ความยาวเส้นรอบโคโน และจำนวนหน่อต่อหัวเฉลี่ยของลงมา ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติ กับกรรมวิธีที่ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ร่วมกับการใส่หินปูนผุ่นและกรรมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋ย ปาล์มสาคูมีการเจริญเติบโตด้านความสูง ความยาวเส้นรอบโคโน และจำนวนหน่อต่อหัวรายปีเฉลี่ยต่ำสุด ถึงแม้ว่าจะมีการใส่ปูนร่วมด้วยก็ตาม ดังนั้นในการปลูกปาล์มสาคูในดินอินทรีย์ จะเป็นจะต้องมีการปรับปรุงดิน โดยการใส่หินปูนผุ่นอัตราครึ่งหนึ่งของความต้องการปูนของดินร่วมกับการใส่หินฟอสเฟต จึงจะให้การเจริญเติบโตดีไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ร่วมกับการใส่หินปูนผุ่น แต่เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่ากันมาก มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจมากกว่า

คำสำคัญ: ดินอินทรีย์ ปลูกปาล์มสาคู

หลักการและเหตุผล

ปาล์มสาคู (Sago) มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนชื้นทางตะวันออกของมหาเลเชีย นิวกินี และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เจริญเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ ส่วนใหญ่มีการกระจายเป็นหย่อม ๆ ในบริเวณที่ระบบทลุ่ม น้ำท่วมขังและแห้งชื้นในฤดูแล้งตามริมคลอง ลำห้วย และหนองน้ำโดยทั่วไป นอกจากนี้ ยังพบว่า มีการกระจายเพียงเล็กน้อยในบริเวณพื้นที่ลุ่มใกล้ช้ายหาดและพื้นที่ลุ่มใกล้ภูเขา (นพรัตน์, 2536) เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน ดินเหนียว และดินพีท (peat) นอกจากนี้ ปาล์มสาคูยังมีลักษณะพิเศษ คือ เป็นพืชที่ทนทานต่อความเป็นกรดสูง ซึ่งพบมากในพื้นที่ภาคใต้ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างแบบจังหวัดราษฎร์ของประเทศไทย ซึ่งเป็นพืชที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปลูกในพื้นที่พรุที่กรรังและเสื่อมโกร姆 ซึ่งพื้นที่พรุเหล่านี้มีลักษณะดินเป็นดินอินทรีย์ ที่มีข้อจำกัดทางกายภาพค่อนข้างสูง มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์ต่ำมาก โดยเฉพาะในการ

เพาะปลูก (พจนีย์, 2544) และให้ผลตอบแทนจากการใช้ที่ดินต่ำ มีปัญหาและอุปสรรค ซึ่งจะต้องลงทุนปรับปรุงแก้ไขมาก ดังนั้นจุดมุ่งหมายหลักที่สำคัญของการพัฒนาพื้นที่พรุ คือ การจัดหาพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อให้การใช้ประโยชน์ของพื้นที่พรุได้ประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อนำไปสู่การยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ การจัดการน้ำต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพวิถีทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพะแวดล้อมตามธรรมชาติและพื้นฐานทรัพยากรของท้องถิ่นเป็นสำคัญ แม้ปาล์มสาคร เป็นพืชที่เหมาะสมที่จะนำไปปลูก ในพื้นที่พรุดังกล่าวแต่ถ้ามีการจัดการดินอินทรีย์ที่เหมาะสมก็จะช่วยส่งเสริม การเจริญเติบโตของสาครได้ดีขึ้น ดังนั้นจึงทำการทดสอบการจัดการดินอินทรีย์เพื่อปลูกปาล์มสาครสำหรับใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปลูกปาล์มสาครในดินอินทรีย์ต่อไปในอนาคต

อุปกรณ์และวิธีการ

1. อุปกรณ์

- 1.1 หินปูนบด
- 1.2 หินฟอสเฟต
- 1.3 ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15
- 1.4 ตันกล้าปาล์มสาครความสูง 50 เซนติเมตร

2. วิธีการ

2.1 การวางแผนการทดลอง

ดำเนินทำการทดลองในช่วงตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 จนถึงเดือนกันยายน 2550 วางแผนการทดลองแบบ (3x3) Factorial in RCBD ประกอบด้วย 2 ปัจจัย A คือ การใส่ปูน ปัจจัย B คือ การใส่ปุ๋ย การใส่ปูนแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ไม่ใส่ปูน ใส่ปูนครึ่งหนึ่งของความต้องการปูน (1.8 ตัน/ไร่) ใส่ปูนเต็มอัตรา (3.6 ตัน/ไร่) การใส่ปุ๋ยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 (ใส่ตามอายุพืช) ดังตารางการใส่ปุ๋ย และใส่หินฟอสเฟตอัตรา 666.60 (กรัม/ตัน) ชุดดินน้ำอุ่น (Nw) โดยปลูกปาล์มสาครตามตารางการทดลอง

2.2 การปลูกและการดูแลรักษา

เตรียมหลุมปลูก ขนาด 30x30x30 ซม. กำจัดวัชพืชจัดทำคันดินเพื่อแบ่งแปลงแต่ละตัวรับการทดลอง ใส่ปัจจัยตามกรรมวิธีการทดลอง แล้วปลูกปาล์มสาครขนาดลำต้นสูง 50 ซม. ระยะปลูก 8x8 เมตร ดูแลรักษา กำจัดวัชพืชใส่ปุ๋ยตามกรรมวิธีการทดลองตลอดฤดูกาลเพาะปลูก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เก็บตัวอย่างดินเพื่อวิเคราะห์หาสมบัติทางเคมีของดินก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของดิน ปริมาณอินทรีย์ตัณฑ์ในดิน (OM) ฟอสฟอรัส (P) และโพแทสเซียม (K) ที่เป็นประโยชน์ในดิน

2) เก็บข้อมูลด้านการเจริญเติบโตของปาล์มสาครโดยวัดความสูงของต้น วัดเส้นรอบโคนลำต้น นับจำนวนหน่อ

2.3 การวิเคราะห์ทางสถิติ

นำข้อมูลการเจริญเติบโตและผลวิเคราะห์ดินทั้งหมด มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

ผลการศึกษาและวิจารณ์

การศึกษาการจัดการดินอินทรีย์เพื่อปลูกปาล์มสาคู ได้ทำการทดลองปลูกปาล์มสาคูในดินอินทรีย์ ชุดดินราธิวาส ตามกรรมวิธีการทดลอง เพื่อศึกษาอัตราปูนและปุ๋ยเคมีที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของปาล์มสาคูในดินอินทรีย์ ชุดดินราธิวาส ได้ทำการเก็บข้อมูลการเจริญเติบโตทางด้านความสูง ขนาดเส้นรอบ囷 จำนวนการแตกหน่อรายปีเฉลี่ย และศึกษาการเปลี่ยนแปลงสมบัติเคมีของดิน ได้เก็บตัวอย่างดินก่อน และหลังการทดลอง จากการทดลองพบว่า

1. ศึกษาอิทธิพลของปูนและปุ๋ยต่อการเจริญเติบโตของปาล์มสาคู

การเจริญเติบโตทางด้านความสูง จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ความสูงเฉลี่ยของ ลำต้นปาล์มสาคูในปี พ.ศ. 2541 เท่ากับ 69.96 เซนติเมตร การใส่ปูนอัตราต่าง ๆ ร่วมกับปุ๋ยทั้ง 3 อัตรา ให้ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาคูไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และในตัวรับที่มีการใส่หินฟอสเฟต เพียงอย่างเดียว ปาล์มสาคูมีความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 79.32 เซนติเมตร ส่วนตัวรับที่มีการใส่ปูนเต็มอัตรา ร่วมกับการใส่หินฟอสเฟต ปาล์มสาคูมีความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 65.82 เซนติเมตร (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคู (ซม.) ปี 2541

อัตราปูย	อัตราปูน			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปูน	ใส่ปูน ½ LR	ใส่ปูนเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	67.22 b	71.85 ab	66.36 b	68.48 A
ใส่ปุ๋ยเคมี	70.47 b	67.82 b	73.04 ab	70.45 A
ใส่หินฟอสเฟต	79.32 a	67.71 b	65.82 b	70.95 A
ค่าเฉลี่ย	72.34 A	69.13 A	68.41 A	69.96

Factor A = ns

Factor B = ns

Factor AXB = **

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยตัวรับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 2 พบว่า ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาคูในปี พ.ศ. 2542 เท่ากับ 92.46 เซนติเมตร อัตราการใส่ปูนและการใส่ปุ๋ยมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตทางด้านความสูง ตัวรับที่มีการใส่ปุ๋ยเคมี เพียงอย่างเดียว ปาล์มสาคูมีความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 106.52 เซนติเมตร และตัวรับที่ไม่ใส่สัดส่วนใด ๆ เลย ความสูงเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 69.98 เซนติเมตร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา การใส่ปูนพบว่า การไม่ใส่ปูน ใส่ปูนครึ่งหนึ่งของความต้องการปูนของดิน และการใส่ปูนเต็มอัตรา ปาล์มสาคูให้ความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปุ๋ยพบว่า การใส่ปุ๋ยเคมี และการใส่หินฟอสเฟต ปาล์มสาคูให้ความสูงเฉลี่ยไม่แตกต่างทางสถิติ มีความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 98.49 และ 93.69 เซนติเมตร ตามลำดับ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ซึ่งปาล์มสาคูให้ความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 85.20 เซนติเมตร (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคร (ซม.) ปี 2542

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ่น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ่น	ใส่ปุ่น ½ LR	ใส่ปุ่นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	69.98 b	91.47 a	94.14 a	85.20 B
ใส่ปุ๋ยเคมี	106.52 a	91.98 a	96.97 a	98.49 A
ใส่หินฟอสเฟต	94.57 a	90.20 a	96.30 a	93.69 A
ค่าเฉลี่ย	90.36 A	91.22 A	95.80 A	92.46

Factor A = ns

Factor B = *

Factor AxB = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 3 ปีพ.ศ.2543 เมื่อพิจารณาอัตราการใส่ปุ่น พบว่า 捺รับที่ไม่มีการใส่ปุ่น ใส่ปุ่นครึ่งหนึ่งของความต้องการปุ่น และใส่ปุ่นเต็มอัตรา ความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 165.91, 170.34 และ 175.08 เซนติเมตร ตามลำดับ ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาครไม่มีความแตกต่างทางสถิติ เมื่อพิจารณาการใส่ปุ๋ย พบว่า มีความแตกต่างทางสถิติ คือ การใส่ปุ๋ยเคมีและการใส่หินฟอสเฟตให้ความสูงเฉลี่ยของปาล์มสาครไม่แตกต่างทางสถิติ และการไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครให้ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 136.49 เซนติเมตร และ捺รับที่มีการใส่ปุ่นเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครให้ความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 198.48 เซนติเมตร และ捺รับที่ไม่ใส่สัดได ๆ เเลยนั้น ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 116.45 เซนติเมตร (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคร (ซม.) ปี 2543

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ่น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ่น	ใส่ปุ่น ½ LR	ใส่ปุ่นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	116.45 c	128.73 bc	164.30 ab	136.49 B
ใส่ปุ๋ยเคมี	196.05 a	195.05 a	198.48 a	190.19 A
ใส่หินฟอสเฟต	185.23 a	187.23 a	181.45 a	184.64 A
ค่าเฉลี่ย	165.91 A	170.34 A	175.08 A	170.44

Factor A = ns

Factor B = **

Factor AxB = *

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 4 พบว่า ความสูงเฉลี่ยของปาล์มสาครในปีพ.ศ. 2544 เท่ากับ 244.23 เซนติเมตร อัตราการใส่ปุ่นและปุ๋ย มีผลทำให้ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาครมีความแตกต่างทางสถิติ กล่าวคือ捺รับที่มีการใส่หินปูนผุนอัตราเท่ากับความต้องการปุ่นของดิน ปาล์มสาครให้ความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 378.30 เซนติเมตร และ捺รับที่ไม่มีการใส่สัดได ๆ เเลยนั้น ปาล์มสาครให้ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 157.90 เซนติเมตร มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคู (ซม.) ปี 2544

อัตราปุ๋ย	อัตราปูน			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปูน	ใส่ปูน ½ LR	ใส่ปูนเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	157.90 e	164.63 e	170.98 e	164.52 B
ใส่ปุ๋ยเคมี	234.98 c	249.38 c	378.30 a	287.55 A
ใส่หินฟอสเฟต	208.90 d	303.90 b	329.15 b	280.65 A
ค่าเฉลี่ย	200.59 C	239.30 B	292.81 A	244.23

Factor A = **

Factor B = **

Factor Ax B = **

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเบรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 5 (พ.ศ. 2545) พบร่วมกันว่า ใน捺รับที่ไม่มีการใส่ปูน ใส่ปูนครึ่งหนึ่งของความต้องการปูน และใส่ปูนเต็มอัตราต้นปาล์มสาคูมีความสูงเฉลี่ย เท่ากับ 266.79, 328.50 และ 321.87 เซนติเมตร ตามลำดับ ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาคูไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ส่วน捺รับที่มีการใส่ปุ๋ยทั้ง 3 อัตรา พบร่วมกันว่า ความสูงเฉลี่ยมีความแตกต่างทางสถิติ โดย捺รับที่มีการใส่ปุ๋ยเคมี ให้ความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 373.03 เซนติเมตร และ捺รับที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยเคมี ให้ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 205.71 เซนติเมตร และใน捺รับที่มีการใส่ปูนเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาคูมีความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 420.40 เซนติเมตร และ捺รับที่ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ให้ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 196.22 เซนติเมตร (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคู (ซม.) ปี 2545

อัตราปุ๋ย	อัตราปูน			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปูน	ใส่ปูน ½ LR	ใส่ปูนเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	196.22 e	207.00 e	213.9 e	205.71 B
ใส่ปุ๋ยเคมี	304.40 cd	365.00 abc	420.40 a	373.03 A
ใส่หินฟอสเฟต	282.08 d	384.20 ab	349.00 bcd	338.43 A
ค่าเฉลี่ย	266.79 A	328.50 B	321.87 A	305.72

Factor A = ns

Factor B = **

Factor Ax B = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเบรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 6 (พ.ศ. 2546) พบร่วมกันว่า อัตราการใส่ปูน ให้ความสูงเฉลี่ยของปาล์มสาคูไม่แตกต่างทางสถิติ เมื่อพิจารณาการใส่ปุ๋ย พบร่วมกันว่า มีความแตกต่างทางสถิติ คือ การใส่ปุ๋ยเคมีและการใส่หินฟอสเฟตให้ความสูงเฉลี่ยของปาล์มสาคูไม่แตกต่างทางสถิติ และการไม่ใส่ปุ๋ยเคมีปาล์มสาคูให้ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 256.45 เซนติเมตร และ捺รับที่มีการใส่ปูนเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีปาล์มสาคูให้ความสูงเฉลี่ยสูงสุด

เท่ากับ 557.60 เซนติเมตร และตัวรับที่ไม่ใส่วัสดุใด ๆ เลยนั้น ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 228.00 เซนติเมตร (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคร (ชม.) ปี 2546

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ๋น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ๋น	ใส่ปุ๋น ½ LR	ใส่ปุ๋นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	228.00 d	255.66 d	285.50 cd	256.45 B
ใส่ปุ๋ยเคมี	415.10 abc	439.83 ab	557.60 a	497.10 A
ใส่หินฟอสเฟต	355.90 bcd	461.90 ab	473.00 ab	430.27 A
ค่าเฉลี่ย	352.17 A	412.05 A	419.60 A	394.61

Factor A = ns

Factor B = **

Factor Ax B = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยตัวรับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 7 (พ.ศ. 2547) พบว่า อัตราการใส่ปุ๋นและการใส่ปุ๋ยทั้ง 3 อัตรา ทำให้ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาครมีความแตกต่างทางสถิติ พบร้า ตัวรับที่มีการใส่ปุ๋นเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครมีความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 756.40 เซนติเมตร และตัวรับที่ไม่ใส่วัสดุใด ๆ เลยนั้น ปาล์มสาคร มีความสูงเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 304.36 เซนติเมตร (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคร (ชม.) ปี 2547

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ๋น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ๋น	ใส่ปุ๋น ½ LR	ใส่ปุ๋นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	304.36 d	312.00 d	320.00 d	312.29 C
ใส่ปุ๋ยเคมี	559.10 bc	586.13 abc	756.40 a	654.13 A
ใส่หินฟอสเฟต	411.80 cd	583.70 abc	608.80 ab	534.77 B
ค่าเฉลี่ย	430.30 B	511.66 AB	559.23 A	500.40

Factor A = *

Factor B = **

Factor Ax B = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยตัวรับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 8 (พ.ศ. 2548) พบว่า อัตราการใส่ปุ๋นและการใส่ปุ๋ยทั้ง 3 อัตรา ทำให้ความสูงเฉลี่ยของ ลำต้นปาล์มสาครมีความแตกต่างทางสถิติ พบร้า ตัวรับที่มีการใส่ปุ๋นเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครมี ความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 921.55 เซนติเมตร และตัวรับที่ไม่มีการใส่วัสดุใด ๆ เลยนั้น ปาล์มสาครมีความสูง เฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 346.00 เซนติเมตร (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคร (ชม.) ปี 2548

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ่น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ่น	ใส่ปุ่น ½ LR	ใส่ปุ่นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	346.00 d	377.40 d	404.30 d	376.08 C
ใส่ปุ๋ยเคมี	642.80 bc	755.83 ab	921.55 a	784.62 A
ใส่หินฟอสเฟต	466.40 cd	646.60 bc	680.50 b	597.83 B
ค่าเฉลี่ย	495.55 B	613.48 AB	649.52 A	586.18

Factor A = *

Factor B = **

Factor AxB = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 9 (พ.ศ. 2549) พบว่า ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาคร เท่ากับ 683.28 เซนติเมตร โดย捺รับที่มีการใส่ปุ่นเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครมีความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1006.80 เซนติเมตร รองลงมาใน捺รับที่มีการใส่ปุ่นอัตราครึ่งหนึ่งของความต้องการปูนร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครมีความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 961.25 เซนติเมตร และใน捺รับที่ไม่ใส่สวัสดุใด ๆ เลยนั้น ปาล์มสาครมีความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 394.63 เซนติเมตร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคร (ชม.) ปี 2549

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ่น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ่น	ใส่ปุ่น ½ LR	ใส่ปุ่นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	394.63 d	424.70 d	431.10 d	416.81 C
ใส่ปุ๋ยเคมี	702.00 bc	961.25 a	1006.80 a	895.10 A
ใส่หินฟอสเฟต	575.80 cd	809.10 ab	828.9 ab	737.93 B
ค่าเฉลี่ย	577.48 B	736.77 A	755.60 A	683.28

Factor A = **

Factor B = **

Factor AxB = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

ในปีที่ 10 (พ.ศ. 2550) พบว่า ความสูงเฉลี่ยของลำต้นปาล์มสาคร เท่ากับ 774.93 เซนติเมตร โดย捺รับที่มีการใส่ปุ่นเต็มอัตราร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมี ปาล์มสาครมีความสูงเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1150.80 เซนติเมตร และใน捺รับที่ไม่ใส่สวัสดุใด ๆ เลยนั้น ปาล์มสาครมีความสูงเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 412.00 เซนติเมตร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แสดงค่าความสูงของลำต้นปาล์มสาคู (ซม.) ปี 2550

อัตราปุ๋ย	อัตราปุ๋น			ค่าเฉลี่ย
	ไม่ใส่ปุ๋น	ใส่ปุ๋น ½ LR	ใส่ปุ๋นเท่ากับ LR	
ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี	412.00 c	465.50 c	543.80 c	473.77 C
ใส่ปุ๋ยเคมี	874.20 b	1071.88 ab	1150.80 a	1032.29 A
ใส่หินฟอสเฟต	597.25 c	916.42 ab	942.60 ab	818.76 B
ค่าเฉลี่ย	627.82 B	817.93 A	879.07 A	774.93

Factor A = *

Factor B = **

Factor AxB = ns

หมายเหตุ : ns = ไม่แตกต่างกันทางสถิติ * = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 5 %

** = แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 1 %

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรเดียวกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับเบรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

การศึกษาอัตราการใส่ปุ๋นและปุ๋ยต่อการเจริญเติบโตทางด้านความสูงของปาล์มสาคู ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2550 เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า การใส่ปุ๋นและการใส่ปุ๋ยมีผลต่อการเจริญเติบโตทางด้านความสูงของปาล์มสาคู กล่าวคือ กรรมวิธีการใส่ปุ๋น ปาล์มสาคูมีการเจริญเติบโตทางด้านความสูงดีกว่ากรรมวิธีที่ไม่ใส่ปุ๋นในทุกตัวรับการทดลอง และการใส่ปุ๋นในอัตราเท่ากับความต้องการปูนของดิน (3.6 ตัน/ไร่) จะให้การเจริญเติบโตทางด้านความสูงดีกว่าการใส่ปุ๋นอัตราครึ่งหนึ่งของความต้องการปูนของดิน (1.8 ตัน/ไร่) และจะให้การเจริญเติบโตดีเมื่อมีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ร่วมด้วย รองลงมาเมื่อใส่ร่วมกับหินฟอสเฟต ซึ่งมีการเจริญเติบโตทางด้านความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยที่กรรมวิธีการใส่ปุ๋นในอัตราเท่ากับความต้องการปูนของดินร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 ให้ความสูงเฉลี่ยสูงสุด 1,150.80 เซนติเมตร (ตารางที่ 10) ส่วนกรรมวิธีที่ไม่ใส่ร่วมกับปุ๋น ปาล์มสาคูให้ความสูงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 412.00 เซนติเมตร

สรุป

การใส่ปุ๋นและการใส่ปุ๋ย มีผลต่อการเจริญเติบโตทางด้านความสูงของปาล์มสาคูอย่างชัดเจน โดยที่การใส่ปุ๋นทั้ง 2 อัตรา ไม่แตกต่างทางสถิติ แต่แตกต่างกับการไม่ใส่ปุ๋นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการใส่ปุ๋ยพบว่า ทั้ง 3 ระดับ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาการใส่ปุ๋นร่วมกับการใส่ปุ๋ย พบร่วมกับการใส่ปุ๋นทั้ง 2 อัตรา ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 และการใส่ปุ๋นทั้ง 2 อัตรา ร่วมกับการใส่หินฟอสเฟต มีความเจริญเติบโตทางด้านความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดย捺รับที่มีการใส่ปุ๋นเต็มอัตราของความต้องการปูนร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 มีความสูงมากที่สุด ส่วน捺รับที่ไม่ใส่ปุ๋ยมีความสูงน้อยกว่า捺รับอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ชาลิต นิยมธรรม. 2529. ปาล์มและหวายในป่าพรุจังหวัดราชบุรี. รายงานการสัมมนาเรื่องหวาย
วันที่ 13-14 พฤษภาคม 2529. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : 189-212.
- นพรัตน์ บำรุงรักษ์. 2536. สาคู. ในพืชหลักปักษ์ใต้. กรุงเทพฯ : ปริมิด. 184 น.
- พจน์ย์ มองเจริญ. 2544. การใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์ดินเพื่อการปรับปรุงบำรุงดิน และการใช้ปุ๋ย.
เอกสารวิชาการ. กรมพัฒนาที่ดิน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ. 206 น.